

PERSONALITATEA MAISTRULUI

Cine poate fi maestru? Ce calități profesionale și umane trebuie să înlocuiască cel cărui i se încredințează conducerea unui sector dintr-o uzină, activitatea unui colectiv de muncitori? Aceste calități sînt doar o înzestrare nativă, sau se pot însuși pe parcurs? Care este testul ce definește maestrul ca tehnician, conducător al producției și conducător uman? Cum influențează personalitatea maestrului dinamica producției la locul său de muncă?

- MIHAI TEMIAN, directorul Școlii de maistri de pe lângă Uzina de autocamioane
 - ALEX. TUGMEANU, din Ministerul Învățămîntului
 - STELIAN NICULESCU, maestru la uzina „Tractorul”
 - SIMION SĂPUNARU, inginer la uzina „Tractorul”
 - ION FEKETE, inginer la fabrica de stofe
 - LEZCZ IOSIF, maestru la fabrica de scule
- prezenți la recenta discuție organizată de noi la Brașov își expun, în legătură cu aceste probleme, punctele lor de vedere.

Situațiile contradictorii, în care maestrul trebuie să acționeze frecvent, au constituit pentru inginerul Săpunaru punctul de pornire în definirea personalității acestuia. „El are obligația, spune el invitatul nostru, să impună în colectivul pe care-l conduce disciplina severă a producției socialiste, să manifeste întransigență față de orice abatere, dar în același timp să dovedească înțelegere și omenie față de fiecare muncitor din subordinea sa. El trebuie să supravegheze respectarea absolută a tehnologiei prescrite, dar totodată să lase cîmp liber inițiativii muncitorilor. Maistrul trebuie, deci, să intrunească un complex de însușiri și deprinderi, să fie în același măsură ferm și înțelegător, în aceeași măsură aspru și blînd, și numai echilibrul constant între aceste „contragreații” asigură auto-fiducia și prestigiul său, și conferă calitățile necesare de conducător de oameni”. Cu alte cuvinte, pentru ca să sintetizăm părerea inginerului Săpunaru, maestrul trebuie să dispună de talentul de a munci cu oamenii, de a-i înțelege, de a se apropia sufletește de ei, de a ști să le vină în ajutor în toate împrejurările. „Un asemenea talent, spune tov. inginer Fekete, devine și mai stringent cînd maestrul trebuie să lucreze cu femeile. În fabrica noastră ele reprezintă 90 la sută din colectivul întreprinderii. După terminarea celor 8 de muncă în fabrică, se întorc acasă în familie, unde le așteaptă alte treburi. Și dacă nici maestrul nu ține seama de aceste condiții și se poartă aspru, uneori brutal, randamentul muncitorilor scade vizibil. Dar dacă, dimpotrivă, știe să creeze în sectorul său o atmosferă plăcută în care muncă să devină o destindere, atele sînt și rezultatele. Am la îndemînă un exemplu grăitor în această privință. Maistrul Gheorghe Ureche, din secția pe care o conduce, mi se plîngea la un moment dat că patru tineri din colectivul său, proaspăt căsătorite, nu mai muncesc la fel de bine ca înainte de căsătorie, ciștigul lor diminuîndu-se mult. Interven-

nise suprasolicitațiile provoacate de noile atribuții de casnică. De aceea, maestrul și-a propus să invite pe soții acestora la fabrică. Firește, am fost de acord. Au venit și li s-a arătat cum muncesc soțiile lor, ce eforturi trebuie să depună în fecătoară, și-a energie nervoasă se consumă într-o secție în care zgomotele războaielor își izbesc timpurile timp de opt ore pe zi. Soții au rămas impresionați. Nu știm ce s-a petrecut în familiile lor după această vizită, dar ceva s-a schimbat. Cele patru muncitoare, de altfel foarte constabile, au revenit complet la ritmul inițial.

Ca orice talent, și acela de a munci cu oamenii ține de domeniul înzestrării și nu poate fi însușit pe bîncile școlii. S-au dat exemple de absolvenți cu rezultate excepționale la învățătură, dar care s-au dovedit necorespunzători ca maistri. „Totmai de aceea, era de părere tov. Temian, școala de maistri ar trebui să primească numai tineri cu astfel de aptitudini. Cum însă talentul nu se poate da examen de admitere, orice test în această privință fiind subiectiv, întreprinderile trebuie să recomande și să ne trimită spre școlarizare muncitorii, reglări, șefi de echipă care sînt bine cunoscuți și care sub aspectul talentului de care vorbeam, prezintă suficiențe garanții. Se gresesc foarte mult atunci cînd singurul criteriu, după care se recomandă elevii pentru școala de maistri, este acela de a fi bun meseriaș — criteriu de altfel foarte important, trecîndu-se prea ușor cu vederea, însă caracterul înărnitului respectiv, temperamentul lui, felul de a fi, de a se comporta în colectivitate. Desigur, continua aceeași idee tov. Tugmeanu, conducerea întreprinderilor și mai ales ale secțiilor unde candidații la școala de maistri sînt mai bine cunoscuți, trebuie să procedeze cu mult discernămint în selectarea lor. Dar la rîndul ei, școala are datoria să accentueze mai mult

ROMULUS LAL

(Continuare în pag. a IV-a)

- UN EXCELENT ORGANIZATOR AL PRODUȚIEI
- CALITATE DE PRIM PLAN — TALENTUL DE A MUCI CU OAMENII
- ATENȚIA CUVENITĂ ORELOR DE PSIHLOGIE ȘI PEDAGOGIE
- PERFECȚIONAREA — PROCES CU CARACTER PERMANENT

Un student lucrează în laboratorul de fizică

Foto: EMIL CORCORAN

ÎN PAG. A V-A:
**TINERETUL ÎN ANUL
SPORTIV 1969**

Industria județului Maramureș și-a realizat planul pe 11 luni

Industria județului Maramureș și-a realizat cu 5 zile mai devreme sarcinile prevăzute pentru 11 luni. Din calculele specialiștilor reiese că pînă la sfîrșitul lunii noiembrie se va realiza peste plan o producție marfă vîndută și încasată în valoare de aproximativ 100 milioane lei. Pînă în prezent industria acestui județ a livrat economiei peste prevederi 20.000 tone mineru, 12.000 tone acid sulfuric, importante cantități de mchilă. Succesele Combinatului chimic-metalurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, ale exploatarelor miniere Șuor, Căvnic și Nistru, ale întreprinderii forestiere Tg. Lăpuș și altele sînt confirmate și de obținerea unor economii suplimentare la prețul de cost de aproape 50 milioane lei.

Recolta în Delta

Foto: ION CUCU

caleidoscop

El unul care mă înjură din două în două zile la telefon. Nu știu ce nu-i place în mine. Mi se pare că l-am strîns nîtel cu ușa pe un prieten de-al său plecat cu steaua (și el acordîndu-mi atenția să pînă de polițist de trei ori pe săptămîna) și atunci l-am devenit pe neașteptate nesuferit.

dă-i cu cele mai urduoase cuvinte din dicționar. Lucrul, pentru că m-am cam obișnuit, nu mă deranjează prea mult. Sînt profesii și mai neonorabile: delatori refuși, maniaci, n-ai ce le face, numai doctorii sînt buni de ceva în cazul

imate, l-am clasat în insectar, și-a strivit la o rubrică fixă. Acești pînde-vară, așa de muiat în otrăv. Crede că cuvîntul său imi face rău, că mă suru-pă pe dinăuntru și de la o vreme a trecut la insulte adresate soției. Noroc că nu am rude că atunci valul lui de scîrbă ar lînda și alte numere de telefon.

Ceea ce spun aici nu este o plîngere personală. Fiecare din dv. aveți cîte un individ din așa obiect care vă otrăvește viața. Ce-ar fi să punem mina pe el și să-l virim în pușcăria lui, mă vîsa la Belu cu pătrunjel-

EROUL ANONIM

EUGEN BARBU

lor, dar cu asta ce să fac? Să-i răspund la fel? Să-l bat? Nu știu de unde să-l iau și să-l zvîrl în un canal, dar anonimul e o dutea perisă pe care doarme. Băiatul probabil că scrie anonime și se lasă întreținut de femele. El aparține unei categorii precis defini-

te, dar cu asta ce să fac? Să-i răspund la fel? Să-l bat? Nu știu de unde să-l iau și să-l zvîrl în un canal, dar anonimul e o dutea perisă pe care doarme. Băiatul probabil că scrie anonime și se lasă întreținut de femele. El aparține unei categorii precis defini-

ÎN PAG. A II-A:

CRONICA TEATRALĂ

- „Orașul nostru”
- „Ofițerul recruta”

ÎN PAG. A III-A:

- EU, TU, EL
- Pagina elevului

HAINELE DE MUCAVA ALE „ONORABILITĂȚII”

SECVENTE

DIN SALA

PASILOR

PIERDUTI

„Și nici nu știu cum și cînd ajung de se lăfășesc în canapelele mașinii cu care nu pierd prilejul să te stropescă din goană. Sînt gâbriți, nemulțumirea îi roade: „Eu, „Wartburg”? Greșești, domnule; am nevoie de Fiat 1300 ca de aer”. Mi-am amintit de aceste vorbe — spuse cu chipul unei în urmă de un prieten, nedermit de spectaculoasele „salturi” spre înăvuițurile ale unora — răsfoind cîteva dosare ajușe la Comisia pentru controlul provenienței unor bunuri care nu au fost dobîndite în mod licit. „Subsemnatul doctor Baciu Cristea, declar că practic arta dentară...”

Domnul doctor. Nu-i vorba, domnule doctor, și numai tehnician dentar. O diferență „oarecare”, și-a spus, din moment ce pacienții „acceptă asistența mea medicală”. Nu se întimplă nimic dacă domnul doctor-tehnician a fost condamnat la 2 ani închisoare și la plata unei amenzi fabuloase de... 1.600,20 lei! Cel mult îi poate mări apetitul, în timpul asta și-a „odihnit” mina pentru viitoarea-i mănoasă activitate.

Pe scurt: Doctorul-tehnician a avut cabinet pînă în anul 1959. Și-a pierdut timpul pînă în 1963 pe el ce colo (angajat oficial) cînd, începînd cu luna

ianuarie, a luat afacerea pe cont propriu, și, în numai doi ani omul nostru s-a învîrbit de o bagatelă de sumă — 198.000 lei. Prins cu mîta-n sac domnul doctor al artei dentare plătește pentru evaziune fiscală 142.123 lei. Nu protestează. „Am să fiu mai atent, și-a spus”. Și a fost. În credința lui. Cu restul și-a cumpărat un alt turism. Și cum omul nu poate locui la nesfîrșit în mașină (în activitatea sa „oboseitoare”, răgazurile se impuneau!) și-a cumpărat și o casă. La un

NICOLAE ADAM

(Continuare în pag. a V-a)

MIHAI BUZATU

(Continuare în pag. a II-a)

JIUL DE VEST a început să curgă pe o nouă abia. Apele au fost deviate pe un canal lung de 1.200 m, la a cărui construcție s-au executat peste 280.000 mc excavații și s-au înzidit mai mult de 30.000 mc de piatră. S-a înalțurat astfel periodicul inundărilor care degradau deseori sosiașii naționali și calea ferată din zona Livezezeilor.

„CASA AGRONOMULUI” din Vaslui și-a primit prima serie de „elevi” — 40 de absolvenți din C.A.P.-urile județului.

Sub îndrumarea specialiștilor la completarea producției pentru a obține producții sporite. În bînci au lăsat amoniacul, ureea, fosforul, cuprul și zincul. Timp de cîte 15 zile, cele trei acii vor fi aplicate în mod alternativ. Colegii noștri, Ing. Costică Velicu, tehnician Vaslui, și Ing. Gheorghe, administrator Mîrcă, au organizat o serie de cursuri de instruire a elevilor, care vor fi desfășurate, ca și cele anterioare, în mod alternativ.

ri ale spiritului gospodăresc. În curînd se va da în folosință un laborator pentru încercări și experimente.

A ÎNCEPUT ELECTRIFICAREA liniei ferate dintre Vaslui-Vest și Ploiești. Proiectele elaborate în acest scop prevăd montarea unui nou tip de traversă și șină, sistematizarea întregii rețele de linii și macazuri, precum și dotarea cu noi instalații de siguranță circulației. În a doua fază a lucrărilor vor fi amplasați

stîlpul metalic și de beton, să vor întinde și rețeaua caburilor aeriene și vor fi date în funcțiune stațiile de conectare la sistemul energetic național.

MARȚI la ora 11,54, stațiile Secției de seismologie a Centrului de cercetări geofizice al Academiei au înregistrat un cutremur de pămînt în regiunea Vrancei, cu focarul în scoarța terestră. Cutremurul a avut o intensitate de 5-8 grade, fiind mai puternic simțit la Focșani. Nu au fost înregistrate pagube.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6072

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 27 NOIEMBRIE 1968

LOCUL INTELECTUALULUI ÎN MIJLOCUL MASELOR (II)

A ști sau a nu ști

„A ști sau a nu ști” este un titlu care are o mare semnificație în viața noastră. El reprezintă o problemă care se pune în fața tuturor oamenilor. Pentru un om modern, cultura este o necesitate care face posibilă viața în societate. Nu numai în ceea ce privește cunoștințele, dar și în ceea ce privește comportamentul și moralitatea. Într-o societate civilizată, fiecare individ are datoria să participe activ la viața culturală și să contribuie la progresul societății. A ști este o condiție necesară pentru a putea lua decizii corecte și pentru a fi responsabil față de propria sa națiune și față de ceilalți. În Cuvîntarea rostită la întîlnirea cu intelectualii din Cluj, tovarășul Nicolae Ceaușescu subliniază tot mai mult rolul și responsabilitatea intelectualilor în societate. „Dv., ca întreaga intelectualitate a României socialiste,

reprezentați un detașament însemnat al poporului nostru, cu un rol deosebit de important în întreaga activitate de edificare a societății socialiste”. Intelectualul în mijlocul maselor — acesta nu este un mit romantic, uneori compromis, al teorii infirmat, dar niciodată lipsit de măreție. E o prezență pe care rațiunile sociale și adinec omenesci o impun ca necesară. E o prezență pe care fiecare intelectual, ca om, ca cetățean, trebuie să o simtă necesară.

reprezentați un detașament însemnat al poporului nostru, cu un rol deosebit de important în întreaga activitate de edificare a societății socialiste”. Intelectualul în mijlocul maselor — acesta nu este un mit romantic, uneori compromis, al teorii infirmat, dar niciodată lipsit de măreție. E o prezență pe care rațiunile sociale și adinec omenesci o impun ca necesară. E o prezență pe care fiecare intelectual, ca om, ca cetățean, trebuie să o simtă necesară.

Datorii uitate

Intelectualul român dintotdeauna a resimțit condiția sa ca pe o datorie față de propriul popor. Noi n-am avut niciodată

SABIN BORCAN

(Continuare în pag. a IV-a)

ADUNĂRI DE DARE DE SEAMA ȘI ALEGERI PORȚILE DE FIER: MATURITATEA TINERILOR CONSTRUCTORI

GURA VAIL. Cu fiecare zi, numele locului cîștigă în rezonanță. Acum cinci ani nu însemna nimic. Astăzi înseamnă mîile de constructori, veterani ai Argeșului, Buzăului, Bistriței, Firizii, iar alături de ei, contopii cu ei, cei 2.000 de tutești care își desăvîrșesc aici faimă de cititori ai marilor cetăți care stau la obrăzilele luminii. Zilele trecute, 200 din cei 2.000 s-au întîlnit în sala clubului central. Erau reprezentanții acestora la Conferința organizației U.T.C. a san-

țierului. Conferința organizației U.T.C. a făcut din pînă dovada profundității sale analitice. Ea a pornit de la faptele de viață cele mai simple și mai la îndemînă ca să ajungă la ample planuri generalizatoare, de la acele elemente cu ajutorul cărora se izbutesc să se opereze acțiunile în toate sensurile activității de pe șantier, pînă la amănunțel, unde manifestările de izolare, din ferice rare, par cel puțin stranii. Ni s-a povestit cazul unui activist cul-

MIHAI BUZATU

(Continuare în pag. a V-a)

TEATRUL TINERILOR CONSTRUCTORI

...activitățile noastre care se preocupă în ultima vreme de îmbunătățirea...

...indispensabile pe un șantier de proporții Porților de Fier. Desăvârșindu-se sub îndrumarea...

...explicație așteptată de mult, chela de intrare pe porțile unui domeniului...

Desen de MIHU VULCANESCU

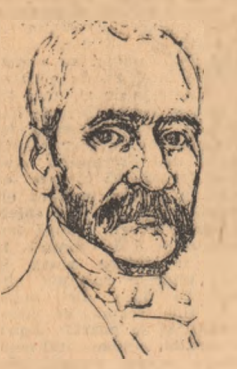
CALENDAR

Activitățile de profesor, lingvist și istoric desfășurate cu zel românesc de Aron Pumnul...

AMINTIREA LUI

ARON PUMNUL

150 DE ANI DE LA NAȘTERE

limbă și de literatură. Student sârmant, pentru a se putea întreține și ca să-și cumpere cărți...

CRONICA TEATRALĂ

„ORAȘUL NOSTRU” LA TEATRUL NAȚIONAL I. L. „CARAGIALE”

Penru Thornton Wilder, „Orășul nostru” este o ilustrare a crezului său dramatic și a ideilor sale filozofice...

log a căruia tristețe se îmbibă cu un lirism intens printr-o consolare a frumuseții...

spre împlinire. Firește, locul acestei „meditații” despre viață nu este oricare...

artesa la mijlocul filmice concretizate în prim-planuri scenice, panoramice sau stop-cadre urmate de flash-back-uri funcționale...

Modalitate modernă a corului antic, personajul Regizorului, care conduce și dirijează, întărind astfel imaginea unor secvențe cinematografice...

„OFITERUL RECRUTOR” LA TEATRUL DIN SIBIU

Ar fi interesant de studiat cîndea, în profunzime, caracteristicile psihologice și estetice ale modelului teatral...

prăvălită adăuga un factor de progres, de unificare a conștiințelor artistice, de înlăturare a sfîrșitului...

cazurile în care „moda” a funcționat fericiți, aici piesa este într-adevăr plină de virtuți...

în doi peri și a aluziei echivoce. Cîstignind în vitalitate, spectacolul pierde astfel în substanță. Mai mult decît atât...

CINEMATOGRAFE

COLUMNA (ambele serii) Patria (orele 9; 12; 15; 18; 20,45).

INTELEPTUL DE PE MUNTII BLESTEMATI Aria (orele 9; 15,45; 18; 20,15).

Unirea (orele 15,30; 20,30) UNCHIUL MEU (orele 18).

EUR TE-AM IUBIT Lira (orele 15,30; 20,30) VIAȚA LA CASTEL (ora 18).

10,00 - Curs de limba franceză (reluarea lecției de luni).

TELEVIZIUNE

MIERCURI 27 NOIEMBRIE 1968

PAGINA ELEVULUI

EU

TU

EL

De titlu! De la început năpâdesc întrebările: — De ce nouă detectivi?

— Se poate căuta timpul pierdut? Dar nu-i un caiet de naturale, uitat în autobuzul 31 (pe care, oricum, nu-l mai cauți, că și-l lene) —

UNDE CAUTĂM TIMPUL PIERDUT?

— Pe bulevard! a propus primul detectiv, trăgând un fum din celebra sa pipă (care, pentru ochii neinițiaților, e numai un biet crelon, pe care-l mestecă toată ziua).

știam cum). Unde ne petrecem noi cele mai multe ore?

— În pat, a răspuns sfios detectivul numărul patru. — Liniste! În afară de somn. — La școală, a șoptit detectivica numărul doi.

— Nu e just, tovarășe, a protestat detectivul numărul cinci, gazele de zecă ani responsabilul cazetelor de perete, cum poți să spui că la școală se pierde timpul?

Asta nu înseamnă că e de cînd școala. Dar, în primul rînd, acolo risipim crema. Deci...

— Și a tras concluzia, arătându-ne fîcărui a cîte o direcție. Era clar: în primul nostru reportaj — urmează și altele! — ne ocom ocupăm de pierderea timpului în orele de curs. Ce șpanefi? Nu că concine? Liniste!!!

PUȚINĂ TEORIE ('dacă mai era nevoie!')

Dacă plec cu autobuzul de la sala de sport Floreasca, pînă în Berceni sau Balta-Albă, faci o oră și mai bine.

Dacă, în schimb, crei să pleci la Cluj cu avionul, faci tot o oră. Și asta numai pentru că oamenii au căutat și caută să-și economisească timpul. Am auzit de mașini electronice care scurtează durata unui proces de producție, mașini care fac într-o zi ceea ce nu am face într-un an. Ca-n basme! Și totuși, de ce pierdem atîta timp? Pentru că, hotărît lucru, mulți dintre noi risipesc vremea, de parcă ar fi câștigat-o la cărți. Oamenii mari sînt obligați, uneori, să-și piardă vremea prin tot felul de lucruri: la I.A.T., la I.T.B., la I.R.E.B.; înfiră prin birouri; fac coadă la ghișee etc. De asta se ocupă „Reflectorul”, „Transfocatorul”, presa ș.a.m.d. Elevii nu prea au ocazia să-și piardă vremea pentru că nimeni, sau aproape nimeni nu-l încurcă. Și totuși, în secolul vitezei, în care acțiunile supersonice înghit distanța, unii elevi își pierd tone de timp. În primul rînd, în clasă, cîcînd gura sau desenul floricele pe colturile băncilor.

Am crut să iau un interviu timpului pierdut în clasă. Am pornit decît să-l caut și nu l-am găsit. Poate că nu-i știim bine adresa. Atunci i-am telefonat. Mi-a răspuns secretara.

Toarășe, nu-l puteți găsi azi. — De ce? — Pentru că abia acum se pierde. Reveniți peste zece ani. Atunci va fi cu adevărat și irevocabil pierdut.

Crede că secretara avea dreptate. Peste zece ani cum vedeai dacă și cînd ne-am pierdut vremea. Acum îi com conține cu greu pe mulți că e mai folositor să asculte o lecție de zoologie, decît să se uite pe fereaștră pierdută și să rezolveze unei probleme de matematică poate la fel de neprevăzută ca și filmul cu cow-boys la care se gîndesc ore în șir.

Nu. Anchetă nu ca putea descoperi timpul pe care l-au pierdut peste zece ani, sau mai mulți. (Doamne ferște!) Și atunci se vor speria. Prea tîrziu.

Crede că era mai bine decît articolul se intitulă „La recherche du temps qu'on perd”. În căutarea timpului care se pierde.

Nici Proust nu și-a scris romanul cînd a fost elev.

O ORĂ IROSITA

Liceul nr. 32, una din clasele a XI-a. A mai trecut o oră de curs. O oră în care efectiv s-a pierdut timpul. Nu, nu e nici prima, nici ultima oră de curs în care atît profesorul, cît și elevii nu reușesc să fie mulțumiți pe deplin de eficacitatea ei. Să-n-

9 DETECTIVI ÎN CĂUTAREA TIMPULUI PIERDUT

„Mie îmi place matematica!”

„Cît lac, mă gîșe și cu gîșe?”

Deci, să facem totalul. Acem pînă acum trei metode de a pierde vremea în ore: scuzele interminabile — cu comentarii — ale elevilor care n-au învățat, predarea grabită a lecției noi (pentru a se câștiga timpul pierdut pînă atunci din cauza colegilor noștri) și în sfîrșit, lectura clandestină.

NUMAI TREI METODE DE SĂ FIE?

— Ba sînt mult mai multe! protestează detectivul numărul șase, elev la liceul „Matei Basarab”. Căutînd urmele timpului pe care-l roșete I. A. (clasa a XI-a) am dat de probe atît de elocvente încît, pus în fața lor, urmăritul a trebuit să mărturisească, lată depozita sa:

— Fac parte din categoria „cîștorilor”, o categorie cu foarte mulți reprezentanți. E și chestie de cîrșă. Noi ne alegem cîte o fereaștră pentru fiecare oră — nici nu știi ce creangă curioasă se zărește pe fereaștra de lîngă catedră. Am studiat-o în ora de naturale atît de atent, cît așa fi meritat un zece. Lășind gîșea de o parte, adevărul e, de cele mai multe ori, noi, vîștorii, acem gîșă să nu ne lășăm surprinși cu privirile rătăcind pe fereaștră. Metoda cea mai bună de a fi neatent (ce-mi dai să fi-o spun?) e alta: te uiți tîntă în ochii tovarășului profesor, îi urmărești fața, cînd e serios te faci și tu cît ești serios, cînd zîmbeste, zîmbești — și nu ascuți o corbă din ce spune.

— Bine — și ce câștigi? — Nimic. Dar pot să fiu neatent în voie.

— Și ce câștigi? — Ți-am mai spus: nimic. — În schimb, pierzi explicațiile... — Fără morală, te rog...

ATENȚIE — ȘI TOTUȘI...

Eleva V. V. (liceul nr. 30) e totdeauna atentă. Eleva V. V.

elevii nu au țesit în recreație și sînt obosiți.

„Consider că ora a fost totuși folositoare, pentru că am înțeles mai bine în timpul ascultării lecției predata de ta trecută” — ne mărturisește C. D., din aceeași clasă.

C. S.: „Pentru mine, această oră a fost și nefolositoare, dar și necesară. A fost nefolositoare, pentru că n-am reușit să înțeleg ce s-a discutat, stînd în ultima bancă. Dar am reușit să termin în această oră... cartea luată de la bibliotecă”.

nu pierde nici un minut din oră. Și ia notițe tot timpul. Era cel mai groș caiet de notițe din clasă — și note de 4, 5, 6.

— Detectivii noștri au studiat îndelung cazul, au luat amprente, au analizat un fir de lînă găsit în fața unei case demolate și — în cele din urmă — au început să se apropie de adevăr. Era în recreație, după ora de limba română. V. V. fusese atentă. V. V. își luase notițe. Se vorbea despre Goga.

— Ascultă, V., — a întrebat-o unul dintre detectivi — tu ai

„Ce să-i faci? E luni. Ieri a fost meci la „Dinamo!”

citit creun roman al lui Goga? — Nu. — Și cînd ai de gînd, că avem de citit trei — și „Focul” are cinci sute de pagini.

— Serioș, tu? Nu-mi povestești subiectul? — În timpul lecției sau spunea de cîteva ori că Goga n-a scris decît proză publicistică. Detectivul, induscrut, a început să rășfoiască notițele.

— Bine, V., dar ai scris aici că Octavian Goga nu are nici un roman. — Da? — Da. — Atunci de ce mă bați la cap cu romanele alea?

Și iată că detectivul nostru descoperise un nou mod de a fi pierde timpul: alcătuirea mecanică a notițelor, fără să te gîndești la ce scrii. O metodă mult mai răspîndită decît pare. Și la fel de stupidă ca și celelalte, pentru că asemenea notițe, luate cu creierul somnoros, nu selectează ceea ce e cu adevărat important, ci vor să cuprîndă tot adică ceea ce se găsește, de obicei, și în manual.

O CONCLUZIE?

Nu, detectivii noștri nu sînt mulțumiți: n-au prea aflat lucruri noi. De cititul romanelor sub bancă, de schimbul bilelelor, de mîșcătul cu muștați al portretelor din manuale, de falsa atenție și de toate celelalte — știau dinainte de a porni în marea lor aventură detectivă. Un singur lucru nou au aflat, urmărîndu-și cu atenție colegii de-a lungul mai multor ore de curs: că rareori se întîmplă să fie toți elevii atenți la ce se spune, că — adesea — mai bine de jumătate din clasă e în gîndul în altă parte. Desigur, nu e numai vina colegilor noștri — să nu miștim și să recunoaștem că unele ore sînt cu adevărat plicticoase. Ei, și? Trebuie să așteptăm numai cele cîteva ore care ne atrag în mod deosebit, pentru a fi cu adevărat activi? Dar asta înseamnă o teribil de proastă cunoaștere a propriilor noastre interese. În-

seamnă că la toate celelalte oră ne comportăm de-a dreptul fără noimă acceptînd să sacrificăm bînditate de timp de lectură sau de plimbare, numai pentru a trîvăta acasă lucrurile pe care le-am putea „prinde” pe loc, în clasă, cu puțin efort. Nu?

Detectivii, toți nouă, au o propunere: ce-or fi să căutăm și să gășim nu metode de a ne pierde timpul, ci cele mai potrivite feluri de a învăța lecția în clasă, din explicație, și asta tocmai la materiile — sau la profesorii — care ne atrag mai puțin? S-ar dovedi, poate, că aceste materii au și ele frumuseșile lor. Și, oricum, chiar dacă vor continua să ne rămîndă departe, nu acem decît de câștigat. Vom câștiga timp. E unul dintre bunurile cele mai de preț ale omului de azi.

Și ne cerem iertare că n-am putut comunica mai pe scurt rezultatele cercetărilor noastre. Dar sperăm că nu v-aș pierdut timpul decît pe jumătate...

Detectivii: Iolanda Bulencea, Violeta Dăbrolu, Rodica Dumitrescu, Bogdan Ghișă, Andrei Moldoveanu, Ioana Păunici, Lida Răutu, Mircea Stoicescu și Virginia Stoica.

Foto-detectivi: Florian Yaraschiu.

Advertisement for 'PU' and 'RECLAMĂ!' with text: 'Cîte recorduri olimpice or fi stabilit colegii noștri fugînd pe scări sau prin curtea școlii, să mai prîndă poarta descuiată și să scape de serbare? Ce croi la sărit gardul? Ce îmbulzeală la ieșirea din sala de sport! Numai să scape de serbare. Cîte note proaste la purtare! Numai serbarea — nu!

Advertisement for 'PU' and 'RECLAMĂ!' with text: 'De ce se întîmplă așa? Motivele sînt prea cunoscute. În primul rînd, pentru că foarte multe serbări sînt organizate prost, după un program sablon, și o enormă cantitate de muncă nu duce decît la încorporarea a donă nesfrîșite ceasuri de plicticoasă cu puție. În al doilea rînd, pentru că serbările — cu același program — se repetă, încredințat, în fața aceluiași spectatori, pentru stringerea unor fonduri necesare (premier, excursii etc.). Mai sînt și alte motive.

Advertisement for 'PU' and 'RECLAMĂ!' with text: 'Dacă te faci dacă serbarea e realmente interesantă — și asta se întîmplă destul de des — dacă programul a fost alcătuit cu fantezie, dacă elevii talentați au fost folosiți cum trebuie? „Bineînțeles — ar răspunde cineva — spectatori vin și plîcete!” „Da! de unde! Pentru că ei n-au de unde să știe că serbarea va fi bună! Să fie cel mai binevoitor și entuziast dintre bînevoitorii și entuziaștii — tot n-au putut să vrea morții să meargă la un spectacol dacă cîtește un anunt în care despre piesă se spune că este „o piesă”, iai despre serbare se subliniază că este o „serbare”. Pare ciudat că se poate pregăti o piesă cu lumile și nu se pot alcătui niște programe sau așeze mai noștime și mai atrăgătoare. Deși cred că e mult mai plăcut să joci în fața unor oameni care au venit să te vadă, decît în fața unei săli din care jumătate mîncîncă semințe și restul joacă fripta. Și oricum, nu este de crezut că singurul mijloc de a recruta spectatori este amenințarea cu notele la purtare sau cu arcașii bîntului bădăla Vasilie.

ORACOLUL nostru

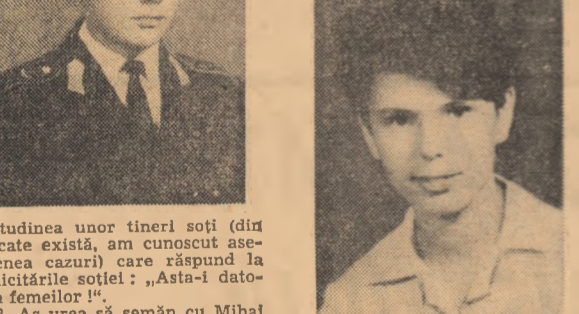
SÎNT NE-SERIOASĂ?

La 16 ani

- 1. — Consideri vîrsta de 16 ani ca un prag care despărte copilăria de tinerețe? Cînd și în ce împrejurări ai simțit că treci acest prag?
2. — Care socaltești că sînt calitățile principale ale unui tînd de vîrsta ta?
3. — După părerea ta, fețele au alte drepturi și alte datorii decît băieții?
4. — Care a fost cea mai mare bucurie pe care ai avut-o pînă azi?
5. — Dar cea mai mare mîhnire?
6. — Dacă înlîniștii un coleg într-o situație nepotrivită pentru un elev, ce atitudine iei?
7. — Te-ai gîndit vreodată la datorii tale?
8. — Cu ce personaje (din istoria sau din domeniul literaturii, al teatrului, al cinematografului) ai vrea să semești (și de ce)?

însemnat ar părea altora) a însemnat trecerea de la copilărie la tinerețe.
3. Fetele au aceleași drepturi ca și băieții. Desigur, atunci cînd vor deveni soții și mame vor avea mai multe griji, pe care noi le putem înșă mișgura. Nu e deloc rușinoș să ne asumăm o parte din treburile gospodăriei (ca: spălîatul vaselor, cîlcîțul lenjeriei, măturatul camerelor), urîndu-le astfel considerabil munca. Nu pot aproba

CEL DINTII DUMNEATA

1. Unora li se va pare poate banală împrejurarea în care am simțit că trec acest prag. Eram nou venit în Liceul militar. La ora de fizică, prima oră la care am fost notat, tovarășul profesor este cazul bîneînțeleas în limitele buncucvînște, care niciodată nu trebuie neglijată).

ANGELA MĂRCUTIU (Liceul din Petroșeni)

„MĂ BUCUR ȘI MĂ TEM”

1. Am 16 ani. Mă bucur și mă tem în același timp. De data aceasta, trec pragul dintre copilărie și tinerețe. Mi-am dat seama de acest prag — în fața cărăma mă află numai de patru zile — observînd schim-

„Colectivul este format dintr-un număr de oameni care și desfășoară activitatea în comun, acționînd cu forțe unite în același scop. Factorii care stau la baza colectivului și determină bunul mers al acestuia sînt: opiniă sănătoșă comună, înțelegerea corectă a sentimentului de prietenie etc.”

De cite ori n-am auzit aceste cuvinte și de cite ori n-am fost de acord cu ele! N-aveam dreptate? Ba aveam. Așa stau lucrurile, și s-ar părea că stau foarte bine. S-ar părea că nu e chiar așa. Sau nu este numai așa!

5. O singură dată m-am înțîlnit cu ea, cu cea mai mare mîhnire. Prima mea înțîngere a fost în ziua de 2 august 1968, cînd n-am avut dovezi pentru a scoate în evidență un adevăr. B. Aș vrea să semăn cu Descebal cîci era omul care stă să lășă biruitor și dîntro-înfrîngere.

Advertisement for 'extemporal' with text: 'extemporal, Pentru sau împotriva grupurilor?
lucrurile, avea dreptate. Oriicît am crede în necesitatea unei legături strînșe între toți colegii — și credem! — fapt e că tot nu te simți la fel de aproape de prietenul vechi de cîinci ani, de care te leagă o mie de lucruri, și de colegul din banca a doua cu care abia dacă ai schimbat cîteva cuvînte! După părerea mea, grupurile sînt de prietenii — chiar dacă fac și sinul unui colectiv mai larg, care să le stăvilească pornirile egoiste. Că doar nu sînt grupuri antagoniste!

LOCUL INTELECTUALULUI IN MIJLOCUL MASELOR (II)

(Urmare din pag. 1)

... din Oradea care dorea să...

... rate și asigurând acțiunii...

... dar, din fericire, după cum...

... rate și asigurând acțiunii...

... dar, din fericire, după cum...

... rate și asigurând acțiunii...

... dar, din fericire, după cum...

... rate și asigurând acțiunii...

... dar, din fericire, după cum...

... rate și asigurând acțiunii...

... dar, din fericire, după cum...

... rate și asigurând acțiunii...

... dar, din fericire, după cum...

... rate și asigurând acțiunii...

... dar, din fericire, după cum...

... rate și asigurând acțiunii...

... dar, din fericire, după cum...

... rate și asigurând acțiunii...

... dar, din fericire, după cum...

... rate și asigurând acțiunii...

... dar, din fericire, după cum...

... Am putea spune chiar că...

... Aproape toți interlocutorii...

... Ne aflăm în fața a 3000 de...

... și intitulat: „Monumentul...

... a fost înălțat pe locul...

... Este un act de cultură...

... a fost înălțat pe locul...

... Este un act de cultură...

... a fost înălțat pe locul...

... Este un act de cultură...

La cheiul portului Constanța. Foto: O. PLECAN

Prietenie și între gratii

Despre incorectitudinea unor gestioniari s-a mai scris. Aproape de fiecare dată s-au subliniat și cauzele care au înlesnit drumul spre înfrângerea al unor indivizi dornici de inovativitate prin mijloace necinstite. Efectuarea unor controale superficiale asupra gestiunilor și la intervale foarte mari se soldează în multe cazuri cu serioase pagube aduse avutului obțesc.

Un gestionar distrat

A intrat în anecdotică comportarea distrată, în anumite împrejurări, a unor șavanți renumiți. Einstein, de exemplu, plecând odată de-acasă o lăsat un bilet pe ușă: „Nu sint acasă. Mă întorc imediat”. Reinforcându-se puțin timp și cînd anușul scris de el, a făcut cola întorsă deza-

lui. Cheile le-a uitat însă în ușă. Observînd din întâmplare neabătînta gestionașului, înădru Constantin Băltescu din orașul Pitești a predat celor în drept în aceeași seară cheile magaziniului.

Inspectorul de la C.F.R.

era un impostor

Înfierbîntat de citeva luți consumate la restaurantul gării de Sud din Ploiești, lui Ion Paraschiv din comuna Cosminele, județul Prahova, i-a venit ideea să facă pe inspectorul C.F.R. Intrat în sala de așteptare a gării, cheiului a cerut călătorilor să prezinte legitimațiile pentru verificarea. Citeva persoane intrigate de modul în care arăta călătorul contraforului, nu s-au prezentat imediat. „Supărat” pentru neapăsarea lor, Ion Paraschiv a încercat atunci, bruscîndu-i, să-i scoată afară. Nu a reușit datorită intervenției lucrătorilor de mișcare care i-au întocmit, urgent, falsului inspector o legitimație autentică. Valabilă pentru doi ani. Și nu de... călătorie.

Sperăm să avem

mai mult noroc!...

Doriți să obțineți într-un timp „record” răspuns la o sesizare? Atunci, adresați-vă cu încredere Institutului de Cercetări Forestiere, ne-a comunicat judecătorul sectorului 1 București. Într-un an, doi, dacă bineînțeles insistate, aveți toate șansele să câpătați și răspunsul.

Rubrică realizată de MIRCEA NICOLAE

cotidian ABC cotidian

MUZEUL DE ARTĂ TEATRALĂ ARĂDEANĂ

Ne aflăm în fața a 3000 de exponate muzicești adunate în patru încăperi, expodate care vorbesc în cronologia lor despre drumul străbătut de miscarea teatrală din Arad. Asadar, un original și cuprinzător muzeu de artă teatrală realizat și organizat de un pasionat cercetător științific amator, Iosif Sirbu.

Rodul anilor de cercetare și organizare, de investigații științifice, ni se oferă într-o succintă și splendidă ogîndă care reflectă linia activității teatrală din orașul de pe Mureș începînd cu anul 1817.

Alături, un alt manuscris, semnat de directorul Preparanșiei din Arad, Alexandru Gavruța, purtînd data publicării 1844

și intitulat: „Monumentul Sincal-Klainian”. Eminentul cărturar român propaga încă de pe atunci, curajoase idei de trezire națională, de unitate, idei care apăsîneau Școlii Ardelene.

La sfîrșit, o dată, 8 iulie 1916, cu doi ani înainte de revoluția burgheză-democratică, anunță „onor publicu” arădean că o trupă ambulată va prezenta piesa „Doi uluci”.

În 1968, trupa condusă de M. Pascal și reprezentată cu două piese intitulate: „Frica și din rîm” și „Mihai Viteazul după bălăbala de la Călugăreni”. Trece în revistă costume și recuzite folosite de diferiți artiști de-a lungul anilor, afise și pliante de popularizare, fotografii și stampe de epocă. Ilustrînd cu exactitate etapele de creștere și înflorire a unei activități teatrale de veche și îndelungată tradiție.

Între-un colț al încăperii, auzurul de lumina blindată a sorașului de toamnă, veghează ca o pasare ostentivă pianul la care a concertat la Arad celebrul muzician F. Litz.

O dată memorabilă fixează ridicarea unei clădiri de teatru construită din contribuția populației orașului: 21 septembrie 1874. Acest lăcaș al Thaliei se

afă înălțat pe locul actualului edificiu al teatrului din Arad. O mare parte a expoziției este rezervată mișcării teatrale desfășurate la Arad între anii 1948-1968 marșind două decenii de activitate sustinută.

Afise, foto-copii, programe de sală, aspecte din spectacole, nume de piese și interperți, ilustrează cu forța documentelor această perioadă de efervescență artistică.

Măturțile îngălbenite de vreme alăturate ultimilor afise anunțînd spectacolele săptămîni actuale, se constituie într-un reusit ansamblu muzicești științifice organizat, cercetat cu înțelegere și justificată emoție de publicul spectator din orașul a cărui tradiție teatrală se pierde în negura timpului.

Este un act de cultură temerară și, în același timp, necesar cu care se pot mîndri puține teatre din țară.

MIRCEA MICU

NARGHITA, „CINTEC, PENTRU REGI”...

Acum 12 ani, o școlăriță, Maria, se ducea să vadă de 50 de ori „Vagabondul” lui Raj Kapoor, impresiile magnetofon cîntecelor care o trăiseră... „Simțeam că sint născută pentru asta...”.

Acum 12 ani, o școlăriță, Maria, se ducea să vadă de 50 de ori „Vagabondul” lui Raj Kapoor, impresiile magnetofon cîntecelor care o trăiseră... „Simțeam că sint născută pentru asta...”.

PERSONALITATEA MAISTRULUI

... obligată să cunoască pe fiecare...

AGENDA

La invitația ministrului comerțului exterior al Republicii Socialiste România, Gheorghe Cioară, marți după-amiază a sosit în Capitală ministrul industriei și energiei, Sverre Walter Rostoft, însoțit de consilieri și experți.

Ministrul norvegian va purta convorbiri privind posibilitățile de largire a schimburilor comerciale dintre cele două țări.

La invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, marți seara a sosit în Capitală o delegație a Partidului de Centru din Finlanda, formată din Nestori Kaasalainen, președintele Grupului parlamentar al Partidului de Centru, Ahti Pekkala, membru al Consiliului de conducere al partidului, și Jouko Tytti, scriitor, redactor al ziarului „Savon Sanomat”.

Intre 25 și 26 noiembrie a avut loc în Capitală sesiunea de comunicări tehnico-științifice a Institutului de cercetări al Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor.

Colectivul Teatrului de Comedie s-a înnoiat marți în Capitală, din turneul de zece zile întreprins în R. P. Polonă. La Varșovia și Cracovia artiștii români au prezentat patru spectacole cu piesele „Opinia publică” de Aurel Baranga și „Uciaga fără simbric” de Eugen Ionescu.

Marți au început în Capitală „Zilele filmului canadian”, acțiune organizată între 26 noiembrie și 1 decembrie de Arhiva națională de filme și Asociația cineastilor din România în colaborare cu Arhiva canadiană de filme din Ottawa și „Conservatorul de artă cinematografică din Montreal”.

A apărut Nr 11/1968 al revistei

„Probleme economice”

SEMNALĂM DIN CUPRINS:

Semicentenarul Unirii Transilvaniei cu România
Dr. ILIE RĂDULESCU: Progresul economic și dezvoltarea națiunii; **TOADER IONESCU:** Ideea fânirii statului național unitar în gândirea social-economică românească; **IOAN TIBERIAN:** Legăturile economice dintre țările române în perioada 1867-1875.

De asemenea în revistă sunt publicate articole care privesc la eficiența economică a utilizării fondurilor fixe în industrie; organizarea științifică a controlului tehnic al calității produselor; experimentări privind sporirea eficienței economice în construcții; planificarea mijlocului important de orientare și organizare a producției agricole.

MANIFESTĂRI CONSACRATE SEMICENTENARULUI UNIRII TRANSILVANIEI CU ROMANIA

Antiversarea a cinci decenii de la Unirea Transilvaniei cu România continuă să constituie obiectul a numeroase și variate manifestări în întreaga țară.

Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și Uniunea Scriitorilor au organizat marți, la Ateneul Român, o seară de poezie cu tema „Omajul scriitorilor 1918-1968”, consacrată semicentenarului unirii Transilvaniei cu România.

Cu acest prilej, acad. Zaharia Stancu, președintele Uniunii scriitorilor, a relevat semnificația actului istoric de la 1 decembrie 1918, care a marcat împlinirea unei cerințe fundamentale a procesului obiectiv de dezvoltare a societății românești. În continuare, cunoscuți poezi bucareșteni au citit din versurile lor închinată Unirii și patriei.

La facultatea de istorie-filozofie a Universității „A. I. Cuza” din Iași a avut loc marți o sesiune de comunicări a cercurilor științifice de istorie modernă universală și istorie contemporană a României. Comunicările, expuse de cadre didactice și studenți, au

evocat aspecte ale luptei populației din Transilvania pentru Unire, împrejurările internaționale în care a avut loc acest act important din istoria poporului nostru.

Tot marți a avut loc în Craiova un simpozion, în cadrul căruia au fost prezentate comunicările „Invățătorii și Unirea”, „Legăturile pentru unitatea națională” și „Cercul revistei „România” din Transilvania”.

Un simpozion organizat de Societatea literar-artistă „M. Maiorescu” din localitatea de la Băișorul Bălcășului a avut la scară relevante lupta pentru înnălbirea statului unitar român. În cadrul evenimentului au fost citite și poezii literare, artă și poezie vremii.

Profesorii de istorie de la Liceul nr. 2 din T. J. și școlile generale din Cluj și Oradea și județul Gorj au vorbit la fața pionierilor despre actul Unirii Transilvaniei cu România. Cu prilejul acestor manifestări, la școlile generale din Hunedoara a avut loc un simpozion cu tema „Unirea Transilvaniei cu România”.

În cadrul sesiunii de comunicări științifice și artistice, printre acestea de un larg interes s-a înscris sesiunea de comunicări științifice, organizată la Reșida, la care numeroși cercetători și cadre didactice au intervenit pentru unitate națională. La clubul petroliștilor din Moinești, profesorii de istorie au vorbit, în cadrul unui simpozion, despre figurile de militanți români care au luptat pentru fătura unirii.

Apropiata celebrare a semicentenarului unirii Transilvaniei cu România a prilejuit desfășurarea, în județul Bacău, a numeroase manifestări culturale, științifice, literare și artistice. Printre acestea de un larg interes s-a înscris sesiunea de comunicări științifice, organizată la Reșida, la care numeroși cercetători și cadre didactice au intervenit pentru unitate națională. La clubul petroliștilor din Moinești, profesorii de istorie au vorbit, în cadrul unui simpozion, despre figurile de militanți români care au luptat pentru fătura unirii.

ECOURI • ECOURI

(Pe urmele articolelor publicate)

Căzănești — era numai un exemplu

„Biroul Comitetului județean Ialomița al U.T.C. consideră juste critiquele aduse și va asigură că prin măsurile luate se va îmbunătăți continuu activitatea cultural-educativă și distractivă în rîndul tineretului din comuna Căzănești.”

De fapt, cu aceste cuvinte se încheie răspunsul trimis redacției după apariția în ziarul nostru a articolului intitulat „COMITETUL COMUNAL U.T.C. ȘI VIAȚA CULTURALĂ A SATULUI”. Nu există, hănuim, nici o îndoielă că ceea ce a fost scris deasupra acestor rînduri se va transpune sau s-a și transpus deja în fapte. Să le reamintim:

- S-au organizat discuții cu tinerii din comună, au fost consultați asupra dorințelor și preferințelor în ce privește desfășurarea unei activități cultural-educative interesante.
- La căminul cultural s-a creat posibilitatea organizării întrecerilor de șah, vizionarea programelor de televiziune, înfînțiri cu tovarășii care îndeplinesc funcții de răspundere în județ etc.

- Săptămînal, sînt inițiate seri distractive, iar un mare număr de tineri sînt atrași la formațiile artistice.
- S-au organizat pînă în prezent 5 drumicuri culturale-sportive unde s-au întîlnit atît tinerii din Căzănești cit și cei din alte comune.
- S-au făcut excursii cu tinerii în localități mai importante din județ, precum și în țară.

Parcurînd principalele măsuri specificate în răspunsul trimis de biroul comitetului județean U.T.C. rîminem totuși cu o rezervă: s-a înțeles oare din articolul publicat de noi că ceea ce am scris despre Căzănești era valabil și pentru alte comune ale județului Ialomița?

„Constantin Dumitriu va fi găsit la aceeași adresă”

Vă amintim, desigur, de articolul cu acest titlu, articol în care era criticat faptul că un absolvent de școală profesională a fost purtat (nu din vina lui) pe drumuri, mai înți pînă să se angajeze și apoi cu o cerere de mîrire a categoriei de încadrare. La redacție au sosit răspunsuri atite de la Ministerul Economic Porestirei cit și de la C.I.L. — Sigheul Marției. Fiind mai complet, mai direct și mai fără oclisurii am considerat potrivit să-l reproducem pe ultimul.

„Cele relateate în ziar sînt reale și s-au luat măsuri. Constantin Dumitriu a dat examen în fața comisiei și a promovat în categoria solicitată (la care avea dreptul — precizăm noi). Ne exprimăm regretul că solicitarea întruului s-a rezolvat cu alita intruziere (și la intervenția ziarului — re-precizăm noi). Ceretind acest caz am ajuns la concluzia că la noi sînt încă lipsuri în evidența cererilor de promovare în categorii superioare de salarizare și în urmărirea rezultatelor pe care le obțin absolvenții școlilor profesionale. Noi am avut de aceea o discuție cu absolvenții de anul trecut pentru a vedea ce drum au parcurs de atunci și pînă acum. Maistrul Petrescu Ioan, despre care a fost vorba în articol, (cel care a reținut, nejustificat, cererea de examinare a lui Constantin Dumitriu — n. r.) a fost

sanționat și avem siguranță că și-a însușit cu sinceritate observațiile noastre”. Semnează ing. GHEORGHE GRUNSTEIN, director, și VASILE DANDI, secretarul comitetului U.T.C.

Frumoase și mai ales adevărate cuvinte. Nu e în obiceiul nostru (cu atît mai puțin în acest caz) să punem la îndoială ceea ce ni se răspunde la articolele publicate. Dar, gîndindu-ne la alte cazuri ce ni s-au semnalat în ultima vreme, ne permitem să apreciem că nu peste tot comiteele U.T.C. (pe uzină, orașești, județene) și conducerele întreprinderilor se ocupă cu grija cuvenită de modul cum se încadrează în producție absolvenții școlilor profesionale.

Un răspuns în 3 puncte și o concluzie

Să recunoaștem, ne-am fi așteptat la un răspuns judicios, echilibrat și mai ales rațional din partea unui director de liceu. Cu atît mai mult cu cît punctul de referință (practica elevilor) este și rîmîne o problemă unde loc pentru mai bine există cu carul. Dar nu s-a înțeles așadar. Despre ce este vorba? Ziarul nostru a publicat, cu un timp în urmă, un articol intitulat „OBSTACOLE BIROCRATICE ÎN PRACTICA ELEVILOR” care viza Liceul economic din Rm. Vilcea. Nici n-a apucat să se usuce bine cerneala tipografică de pe ziar și, la două zile de la apariția articolului, tovarășul director al liceului, Simion Tușăș, răspunde, vădit iritat de critică, în 3 puncte.

N-are rost să lungim aici vorba reproducînd tot ce ni se spune. Reținem înșă că un adevăr că a fost greu să urmăriți în condiții optime practica celor 327 de elevi repartizați la 11 unități industriale, adică aproximativ 55 de locuri de muncă din moment ce (din motive obiective) numai 5 cadre didactice s-au putut ocupa de acest lucru. În loc înșă de a rîmîne la acest incontestabil adevăr și, eventual, de a propune soluții pentru ca mai multe cadre didactice să se ocupe de practica elevilor, tovarășul director ne dă câteva lecții menționate în concluzii, lecții asupra cărora merită să insistăm. Ele sunt: a) — practica elevilor nu a întîmpinat obstacolele birocratice intrucit acestea au fost trecute la timp.”

Logic, deci: din moment ce au fost trecute, (la timp sau nu la timp — asta-i altă poveste) înseamnă că au fost totuși obstacole. Și încă birocratice.

b) — „lipseurile în desfășurarea practicii în producție, cu o durată de o lună, nu pot fi sesizate și lichidate prin discuții cu elevii.”

c) — Spuneți: „îmbunătățirea modului de efectuare a practicii în producție a elevilor noștri a constituit și constituie o preocupare pentru conducerea liceului.”

Tot ce se poate. În cazul despre care am scris, ca și școala și alte instituții au fost înșă în nereglă. Metoda de a ști să-ți faci și autocritica nu se învață la dv. la ore?

SPORT

HANDBAL: O reconfirmare valoroasă

ROMANIA — CECOSLOVACIA: 22 — 16

Marți seara, selecționata noastră de handbal a reînviat în Sala Sporturilor din Cluj pe campioana mondială — reprezentativa Cecoslovaciei. Aplaudați frenetic de un public, care a umplut sala pînă la refuz, saptele noastre s-au desfurat ca o avalanșă de neoprit. Soarta jocului a fost hotărîtă de fapt, în primele minute ale partidei cînd jucătorii noștri au marcat șase goluri consecutive, diferentă menținută pînă în finalul meciului. Cu un plus de fantezie, jucătorii noștri au imprimat meciului spectaculozitatea caracteristică marilor întîlniri. Abia la începutul repizei a doua, oaspeții au dominat cîteva minute. Echipa noastră, condusă excelent de Gața, a desfurat un joc de pase spectaculoase, cu execuții tehnice de mare clasă, avea înșă victoria în mînă. Scorul de 22-16 cu care s-a încheiat partida, reflectă superioritatea noastră, care s-a manifestat de-a lungul întregii partide.

IOAN RUSU

● În sala sporturilor Pleșea din Capitală a început competiția internațională de handbal (feminin) pentru „Cupa orașului București”. În prima zi de întreceri au fost înregistrate următoarele rezultate: Iugoslavia — Ungaria 10-8 (6-5); România — România tinereț 17-8 (9-4); U.R.S.S. — R. D. Germană 11-11 (6-6).

● În rînda a doua a turneului internațional de șah de la Palma de Mallorca, marele maestru internațional român Florin Gheorghiu a întrerupt partida sa cu spaniolul Visier Korcicol (U.R.S.S.) a cîștigat la Lehmann (R. F. a Germaniei), iar Petrosian (U.R.S.S.) l-a învins pe Byrne (S.U.A.). A fost consecutivă remiza în partidele: Medina (Spania) — Toran (Spania); Matanovic (Iugoslavia) — Pomar (Spania); Iokov (Iugoslavia) — Larsen (Danemarca); Boris Spasski (U.R.S.S.) a întrerupt cu Juan Diaz del Corral (Spania).

● Echipa suedează de fotbal I. F. K. Göteborg s-a încheiat turneul în țara noastră, jucînd ferii în Capitală, pe stadionul Ghilești, cu formația Rapid. Partida s-a încheiat la egalitate: 1-1 (0-0). Au marcat Svard (min. 67) și Năsturescu (min. 77). (Agerpres)

TINERETUL IN ANUL SPORTIV 1969

Interviu cu tovarășul SEPTIMIU TODEA

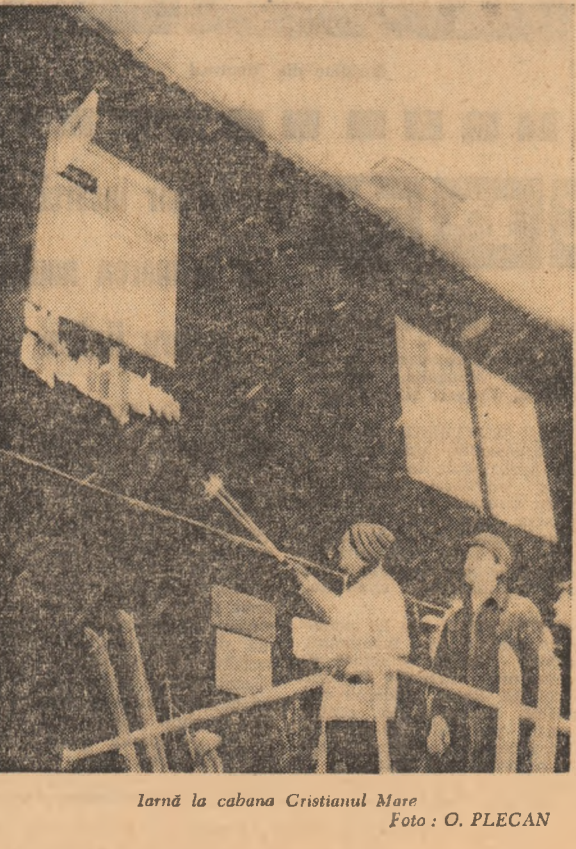
membru al Biroului C.C. al U.T.C., adjunct de șef de secție la C.C. al U.T.C.

Educația fizică și sportul, mișcarea în aer liber, constituie mijloace prețioase, cu o largă acțiune și eficientă în educarea multilaterală a tinerii generații. Această sarcină majoră a fost încredințată de către partid, Uniunii Tineretului Comunist.

Orientarea dată de conducerea partidului cu privire la sportul de masă, vizează cuprinderea unor mase tot mai largi, a întregului tineret în practica sistematică, organizată a exercițiilor fizice și sportului. Hotărîrea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport adoptată de M.A.N., Hotărîrea Conferinței pe țară a mișcării sportive din 28-29 iulie 1967 ca și măsurile adoptate ulterior răspund cerințelor de dezvoltare ale mișcării sportive, se integrează în preocupările statului nostru socialist, pentru dezvoltarea multilaterală a tineretului, a întregului popor.

— Asemenea măsuri s-au bucurat de un mare ecos în rîndurile tineretului și această o demonstrație largă participare la diversele competiții sportive inițiate și organizate de U.T.C. Afliindu-ne la sfîrșitul anului, este firesc să privim retrospectiv activitatea organizațiilor U.T.C., experiența dobîndită în organizarea activității sportive de masă, precum și unele erori manifestate în această direcție. Am dori, deci, să discutăm converbire, tovarășule Todea, cu această temă de stringentă actualitate pentru organizațiile U.T.C.

— Chemată să desfășoare o formă variată de acțiuni, pentru atragerea tineretului în practica sportului potrivit vârstei și temperamentalului acestuia în vederea călîrii fizice, a întăririi sănătății, dezvoltarea inițiativei și curajului, în anul acesta Uniunea Tineretului Comunist a reținut tradiția organizării unor activități sportive de masă care s-au bucurat de un larg ecos în rîndul tineretului: Crosul tineretului, Cupa tineretului de la școală, competiții sportive de masă, la startul cărora s-au aliniat sute de mii de tineri. Somnificativ în acest sens este faptul că prin organizarea unor asemene concursuri de masă

Larnă la cabana Cristianul Mare. Foto: O. PLECAN

CROȘUL TINERETULUI — etape de desfășurare:
 Etapa I-a: pe școala, institut de învățămînt superior, sat, comună, întreprindere, instituție, unitate militară etc. în perioada 1 martie — 10 aprilie 1969
 Etapa II-a: pe localități și centre de cercetare — 11-15 aprilie.
 Etapa III-a: pe județe — între 27 aprilie și 4 mai.
 Etapa IV-a: finală pe țară se va disputa în ziua de 10 mai.

CUPA „AGRICULTURII”:
 Ediția de larnă:
 Etapa I-a: pe comună — pînă la 15 ianuarie 1969.
 Etapa II-a: centre de cercetare — 16 ianuarie — 25 februarie 1969.
 Etapa III-a: județe — 16 februarie — 25 martie 1969.
 Ediția de vară:
 Etapa I-a: pe comună — 1 aprilie — 10 iunie 1969.
 Etapa II-a: centre de cercetare — 11 iunie — 25 noiembrie 1969.
 Etapa III-a: județe — 16 noiembrie — 25 decembrie 1969.
 Etapa IV-a: finală pe țară — 10 decembrie 1969.

CUPA „RECOLTEI”:
 Etapa I-a: pe comună — 15 iulie — 31 august 1969.
 Etapa II-a: pe centre de cercetare — 1-31 septembrie 1969.
CONCURSUL POPULAR DE ȘAH:
 Etapa I-a: pe localități — 1 decembrie 1968 — 15 februarie 1969.
 Etapa II-a: județe — 16 februarie — 25 martie 1969.
 Etapa III-a: județe — 26 februarie — 25 martie 1969.
 Etapa IV-a: finală pe țară — în ziua de 10-11 februarie 1969.

PENTAGONUL ATLETIC ȘCOLAR:
 Etapa I-a: pe școala, instituție — 1 decembrie 1968 — 15 februarie 1969.
 Etapa II-a: pe județ, se vor organiza la toate școlile de profesori de educatori în cadrul biroului județean U.T.C. și la toate școlile liceale și gimnaziale care au activitate sportivă locală, strîngerea acestui concurs se va realiza prin activități sportive locale.
 Etapa III-a: finală pe țară — în ziua de 10-11 februarie 1969.

— Presa sportivă de astăzi publică calendarul competițiilor sportive republicane pe anul 1969. Este necesară să cunoaștem ce se preconizează și de către organizațiile noastre pentru anul viitor, cu alte cuvinte, cu conștiență și cu seriozitate să luăm în calcul măsuri largi a tineretului din țara noastră.

— În calendarul competițiilor sportive republicane de anul 1969 s-a avut în vedere preocuparea de către organizațiile U.T.C. a activității sportive și forme care să cuprindă mase largi de tineri, pentru sporirea și dezvoltarea sportului și dezvoltarea condițiilor fizice. Astfel, în anul viitor, în vederea desfășurării a peste o mie de activități sportive de masă și de întărire a activității sportive de masă cu și de gîndirea unor forme specifice, atractive și adecvate elevilor, tinerilor de la școală, acolo unde U.T.C. are misiunea de a fi principalul organizator al activității sportive. Trebuie subliniat faptul că o primă categorie de competiții vor fi organizate de U.T.C. împreună cu ceilalți factori, respectiv U.G.S.R., Ministerul Învățămîntului, C.N.E.F.S., U.N.C.A.P. etc. În prim plan se înscrie ediția a II-a a CROȘULUI TINERETULUI, care se adresează tuturor categoriilor de tineri, ce nu dețin încă o clasificare sportivă — competiție care se va desfășura sub egida C.C. al U.T.C. și a U.G.S.R.

Primul start, în prima etapă a Crosului tineretului se va da la 1 martie 1969 — eveniment pentru care organizația U.T.C. trebuie să se pregătească din vreme. Cele aproape 3 luni care vor începe desfășurarea întrecerilor vor constitui, de bună seamă, un pînză esențială de activitate a tineretului în țara noastră.

Amplasat în cadrul mediului nostru, „CUPA TINERETULUI DE LA ȘAOLĂ” se va disputa în două etape — una de vară și una de iarnă. Întrecerile sportive s-a făcut cu grija și cu seriozitate a activității sportive de masă și dezvoltării sporturilor de masă, a celor adecvate vârștii, îndemnată de tineri.

Ediția de iarnă la startul căreia tinerii deși s-au prezentat se va disputa, în continuare, pînă la 15 martie 1969 la următoarele discipline: șah, tenis de masă, schi și sîmîneț.

Ediția de vară se organizează la atletism, ciclism, trîntă, oină, handbal, fotbal și volei în perioada 1 aprilie — 19 august 1969.

O dată cu finalul etapei pe centre de comună a Cupei tineretului de la școală, tinerii sînt chemați într-o altă întrecere cu caracter de masă „Cupa recoltei”, organizată de comiteele județene ale U.T.C. în colaborare cu Uniunile județene ale Cooperativelor agricole de producție și Comisiile județene pentru educație fizică și sport la disciplinele: atletism, trîntă, ciclism, handbal și volei.

În scopul atragerii în activitate

teza gabistă a unui număr cit mai mare de elevi și tineri de la școală — și pentru a descoperi elemente talentate care să întrecăză loturile noastre cu activitate competițională, C.C. al U.T.C. și sprijinul C.N.E.F.S. (prin Federația Română de Șah) a inițiat și va organiza în anul 1969 CONCURSUL POPULAR DE ȘAH.

O altă competiție, inedită și specifică elevilor, este CONCURSUL DE SANIȚE dotat cu trofeul „SANIȚA DE ARGINT”, inițiat în scopul oferirii unei posibilități elevilor de a-și petrece timpul liber în lumile de iarnă într-un mod util, plăcut și recreativ precum și în vederea îmbunătățirii practicii la noi in competiții competițională de sport olimpice. Tot elevilor le este rezervată participarea la o altă competiție de masă „PENTAGONUL ATLETIC ȘCOLAR”. Evoluat chiar și numai denumiți acestei competiții nu indică scopul, mai ales, acela de a acordă elevilor posibilitatea cunoașterii practicilor și practicii acestei importante discipline sportive.

Organizația noastră acordă, de asemenea, o deosebită atenție dezvoltării competițiilor cu caracter de masă, organizate de C.N.E.F.S. și de alte organe, în preocuparea de a face să se cunoască și să participe în U.T.C. în activitatea sportivă de masă, organizată direct la nivelul tuturor întrecerilor primare largi desfășurate a tineretului.

— Avem în față un calendar sportiv vast, din care trebuie să avem în vedere activitatea de antrenament pentru masele de tineri, la care sînt desfășurate organizațiile U.T.C. trebuie să-și asigure o contribuție substanțială. De altfel, după cite știm, ele au și primit indicații corespunzătoare.

— Evident, cunoașterea de către organe și organizațiile U.T.C. a acțiunilor din calendarul central, impune din partea acestora să treacă de urgență în urma consilierii cu ceilalți factori, la stabilirea acțiunilor sportive cu vor fi organizate în 1969. Cu alte cuvinte, să fie întocmit propriul calendar sportiv. Acesta va trebui să cuprindă pe lîngă competițiile inițiate la nivel central și alte întreceri și concursuri care sînt în cadrul de tradiție, specifice și posibilitățile materiale locale. Egalitatea în decursul întregului an, ele trebuie să urmărească cuprinderea unei mase cit mai largi de tineri.

Succesul acțiunilor pe care le vom organiza depinde de modul în care se pregătește, din timp și cu toată grija fiecare organizație U.T.C. în parte.

Pentru aceasta trebuie acordată toată atenția organizării cit mai bune a primelor faze — etapile organizate și fazele de dezvoltare în cadrul de tradiție, caracter de masă. Totodată, pentru a fi larg și prin toate mijloacele populare, organizarea diferitelor întreceri sportive să constituie și un bun prilej de a întreprinde noi acțiuni de amenajare și construire a unor noi terenuri și baze sportive.

Interviu conceamat de VASILE RANGA

HAINELE DE MUCAVA

102.949 lei. În recurs, Nica Ion critică instanța de fond pretextînd că, în realitate, banii rezultă din vânzarea de două imobile, din împrumutul de 16.000 lei făcut în familie și din lichidarea unui carnet C.E.C. În valoare de 25.000 lei. Să vedem dacă lucrurile sînt așă. Familia Nica cumpără un imobil în 26 august 1965 cu prețul declarat de 35.000 lei; în realitate, după cum au recunoscut cei doi soți au dat 45.000 lei dar s-au gîndit că de ce să declare totuși așă; impozite în plus etc. Acesta imobil în calea vânzării la 7 august 1967 (conform actului autentic de la deșora). Numai că familia Nica cumpără în luna decembrie 1966 (deci, cu aproape opt luni înainte de vânzarea

primei case) un imobil cu 110.000 lei, după cum recunoștea înșă și ea, cu 55.000 cit au trecut în act, din motivele arătate mai sus. El recunoștea înșă și suma declarată în acte și suma reală plătită. Dar, deși recunoștea, așteptînd să nu a judecat drept el putînd justifica acești bani prin diverse chitanțe de mînă doveditoare că s-au împrumutat (o chitanță de 250 lei), că au încasat banii mai înainte decît scrie acolo, în acte etc., ș.a.m.d.

Prînsi asupra faptului, recunoscînd sau nu (întil, dovezile sînt hotărîtoare), „cinstiți” au argumente, au tupeu, cer recurs, buchiesc legile, paragrafele și alineatele, știu pe dinafară codul penal, dau interpretări, într-un

loc aproape 140.000 lei. Veniturile sale, în această perioadă — 44.696 lei. Nejustificați — 108.077 lei. Pus să dea socotelă pentru această mărunță sumă domnul doctor tehnician, după ani de zile în care a practicat clandestin, găsește resurse pentru a-și dovedi nevinovăția privind ultimii 140.000 lei. Nu. El nu neagă proveniența primel sume. Acolo recunoaște. „Recunoștea dar după... sînt curat ca o lacrimă”. Dar acum, nu am mai comis nimic ilegal. Acești bani îi pot dovedi. Și imaginează argumenții la nivelul cineștii sale. Vinzări, cumpărări, salariul soției etc., etc. Are tîria reușe să nu steac, omul e dator să încerce. Că a încercat înutil, so înțeleg.

— Incapabili să-și realizeze condiția, fluturîndu-și cîntecul pe o batistă murdară, sperînd în sugesție. Signu adevăratul lor față, adevăratele lor ocupații, adevăratele lor surse de bani sînt descoperite — cîntecetele sînt firești. Credem înșă că, după acest firesc duș al legii s-ar impune și unul al tovarășilor de muncă. Pentru că acești miștii, marea lor majoritate, au un serviciu, unde își îmbracă hainele onorabilității, se mișcă dezinvolt, privește de sus, de la înălțimea rezișlorilor lor sociale, cum le numea unul din cei ajunși în fața comisiei. Credem că la corecția legii ar trebui să se adauge blamul tovarășilor de muncă, opoziții lor. Lecția trebuie continuată dincolo de ușile tribunalului, cu aceeași fermitate pentru că pofa de ilicit a acestor paraziți să dispară pentru totdeauna.

de peste hotarele

C. Mănescu în Turcia

Ministrul Turcilor de externe, Mănescu, a avut o vizită în Istanbul, cu ocazia vizitei guvernului turc în România. Mănescu a fost primit la aeroport de către guvernul turc. El a avut o discuție cu guvernul turc și a fost primit la palatul sultanului Ahmed, care, fiind decorat în interior cu mici plăci albastre, mai poartă numele și de Moscheea albastră. În continuare a fost vizitată catedrala Sf. Sofia, capodoperă a arhitecturii bizantine. Seara, Corneliu Mănescu a participat la un dîneu oferit în onoarea sa de guvernatorul Istanbulului.

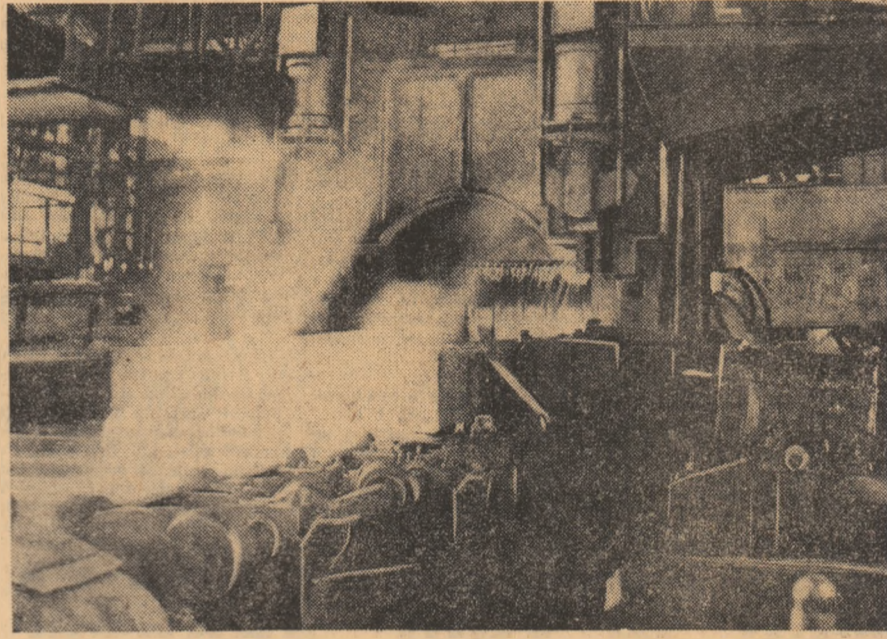
Manifestări consacrate semicentenarului unirii Transilvaniei cu România

Marți la ambasada Republicii Socialiste România din Budapesta a avut loc o conferință de presă consacrată sărbătorii semicentenarului unirii Transilvaniei cu România.

Despre însemnătatea acestui eveniment istoric a vorbit Dumitru Turcuș, ambasadorul României la Budapesta.

La conferință au participat ziariști maghiari și corespondenți ai presei străine.

Luni seara, în sălălele Ambasadei române din Havana a fost organizată o conferință de presă consacrată semicentenarului unirii Transilvaniei cu România. Au participat numeroși ziariști, precum și reprezentanți ai Comisiei de orientare a revoluției de pe lângă C.C. al P.C. din Cuba. Despre importanța evenimentului a vorbit Gheorghe Avram, ambasadorul României în Havana. El a prezentat, marți după-amiază, în Adunarea Națională programul de urgență elaborat de guvern în vederea eliberării francului, „Programul de acțiune al guvernului, a spus premierul, se rezumă în trei formule simple: asigurarea protecției imediate a monetei, restabilirea echilibrului, continuarea dezvoltării economiei”. Vorbitorul a subliniat că „Franța nu a căștigat încă războiul francului. Ea a căștigat, duminică seara, doar bătălia care se dăde la 4 noiembrie”. Primul ministru a relevat faptul că „actuala criză are un caracter internațional”, înscrind în deficiențele generale ale sistemului monetar occidental.

Din peisajul industrial al R.P.D. Coreene: una din secțiile marii oțelării de la Kangseon

FRANȚA: Program de urgență pentru apărarea francului

PARIS 26 (Agerpres). — Primul ministru francez, Couve de Murville, a prezentat, marți după-amiază, în Adunarea Națională programul de urgență elaborat de guvern în vederea eliberării francului, „Programul de acțiune al guvernului, a spus premierul, se rezumă în trei formule simple: asigurarea protecției imediate a monetei, restabilirea echilibrului, continuarea dezvoltării economiei”. Vorbitorul a subliniat că „Franța nu a căștigat încă războiul francului. Ea a căștigat, duminică seara, doar bătălia care se dăde la 4 noiembrie”. Primul ministru a relevat faptul că „actuala criză are un caracter internațional”, înscrind în deficiențele generale ale sistemului monetar occidental.

Programul de urgență anunțat de premier ar urma să intre în vigoare la 1 decembrie. El prevede o aplicare riguroasă a controlului asupra schimburilor valutare. „Calea nu mai este des-

Dezvoltarea schimburilor comerciale între România și R.D.G.

BERLIN 26. — Corespondentul Agerpres, St. Deju, transmite: În urma tratatelor care au avut loc între delegațiile guvernamentale ale Republicii Socialiste România și Republicii Democrate Germane, desființate în două atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă, la 26 noiembrie a fost semnat la Berlin protocolul privind schimb de mărfuri dintre cele două țări pe anul 1969. Protocolul prevede o creștere importantă a livrărilor reciproce de mărfuri între Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană, atât în comparație cu volumul stabilit pentru 1969 prin acordul comercial pe termen lung, cât și în comparație cu nivelul atins în anul 1968.

Noi acte de război ale S.U.A. împotriva R. D. Vietnam

HANOI 26 (Agerpres). — Un purtător de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a dat publicității o declarație în care se arată că în ziua de 25 noiembrie două avioane americane au violat spațiul aerian al R.D. Vietnam, iar la 26 noiembrie alte șapte avioane americane au bombardat și mitraliat o regiune de coastă din provincia Quang Binh. Forțele armate și populația R.D. Vietnam au doborât două avioane ale S.U.A. și i-au făcut prizonieri pe

REVENDICĂRI ÎN ȘCOLILE ITALIENE

Ultima mare demonstrație de revoltă desfășurată în Italia, la care au participat 12 milioane de persoane, a fost însoțită de numeroase greve și demonstrații ale studenților și elevilor. De atunci acțiunile tineretului italian se tin în jurul săptămânii trecute au avut loc asemenea demonstrații ale studenților și elevilor la Roma, Milano, Torino, Genova, Bari, Cagliari și în numeroase alte orașe. Multe dintre aceste acțiuni s-au transformat în greve cu ocuparea locurilor de școală. Elementul nou care a apărut în aceste manifestații ale tineretului studios italian și constituie protestul elevilor de liceu, al timpului în jurul 14 și 18 ani. Grevele școlarelor de reorganizare a sistemului de predare a cunoștințelor, cerința ca organizațiile elevilor și studenților să joace un rol mai mare în viața liceelor și universităților, să fie alocate fonduri mai multe pentru necesitățile învățământului. Asa de pildă, după cum relatează ziarul „CORRIERE DELLA SERA” la Institutul comercial „Giulio Cesare” manifestațiile au fost organizate în semn de protest împotriva numărului redus al sălilor de cursuri. La Cagliari, elevii liceului de arte au încercat să ocupe clădirea care are o vechime de câteva sute de ani și nu mai corespunde necesităților învățământului. La Firenze, elevii au demonstrat în sprijinul cererilor de îmbunătățire a sistemului de acordare a burșelor. În sfârșit, la facultatea de fizică a Universității din Roma, studenții s-au plins de faptul că din cauza lipsei unor locațiuni corespunzătoare, laboratoarele funcționează în săli de cantină.

După cum rezultă din relațiile presii italiene, pînă în prezent revendicările formulate de elevii și studenții nu au fost acceptate de autoritățile academice. Asupra demonstrațiilor se exercită presiuni pentru a renunța la cererile lor. Asa s-a întâmplat la un liceu din Roma, al cărui director a amenințat cu „măsuri radicale”. Aici, 400 de elevi nu s-au mai prezentat la cursuri și au organizat o grevă în sălile de clasă. Directorul a organizat atunci „un referendum în care a cerut elevilor să respingă cererile

„reformiste” prezentate de greviștii. Din cei 1.500 de elevi ai liceului, numai 200 au sprijinit poziția conducătorilor școlii. Directorul a procedat atunci la o altă măsură: trei elevi, considerați a fi „conducătorii mișcării protestatarilor” au fost exmatriculați fără a mai avea dreptul să frecventeze o altă școală timp de trei ani. În semn de protest, mai mulți profesori ai școlii și-au prezentat demisiile, în timp ce elevii au organizat o nouă grevă în incinta școlii, stabilind că nu vor părăsi clădirea pînă cînd cei trei colegi exmatriculați nu vor fi reprimiți la cursuri.

I. RETEGAN

Arbitrajul liberalilor

coalitiei”, promotor al orientării „atlantice”, glacial, elegant și autoritar, Schröder avea de fapt ambiții la postul mai expus de cancelar al unui nou guvern al „micii coaliții” cu liberalii, dar probabil sănătatea lui subrezită l-a determinat să prefere candidatura pentru Vila Hamerschmidt — reședința prezidențială R.F.G.

Din momentul în care U.C.D. — U.C.S. a desemnat, în persoana actualului ministru al apărării, Gerhard Schröder, pe candidatul său la postul de președinte al R. F. a Germaniei, privirea opiniei publice se îndreaptă spre acea dată, nefixată încă, din primăvara anului viitor, cînd va avea loc alegerea șefului statului. Ca și în faza anterioară, a desemnării candidaților, se fac pronosticuri și calcule cu privire la șansele acestora, iar în culise se desfășoară o activitate via din partea ambelor partide — creștin-democrat și social-democrat — aflate în cursă. În R. F. a Germaniei, alegerea șefului statului este, mai mult decît în alte țări, o chestiune a partidelor. Căci, conform constituției R.F.G., președintele țării nu este ales prin sufragiu popular direct, ci de către Adunarea federală, un organism compus din deputații Bundestagului și un număr egal de deputați ai landtagurilor.

Lupta pare a fi deosebit de strîmă, la primul rînd pentru că cei doi candidați sînt personalități marcante ale vieții politice postbelice vest-germane. Gustav Heinemann, candidatul social-democrat, a fost inițial membru al U.C.D. și, în calitate de ministru de interne, a făcut parte de la primul cabinet Adenauer, pe care l-a părăsit însă în 1950, în semn de protest față de orientarea guvernului spre o aderare a R. F. a Germaniei la N.A.T.O. Conflictul cu U.C.D. l-a determinat să părăsească în 1952 pe creștin-democrat și să creeze un partid propriu — Partidul Popular al Intregii Germanii — care respingea politica de pa poziții de forță. Pe lângă înregistrarea succeselor deosebite, partidul s-a autodizolvat în 1957, membrii săi aderînd la P.S.D.

Ca specialist în problemele juridice al social-democraților și ministru de justiție

Imagine din Montreal

Ziua națională a Mauritaniei

Poporul Mauritaniei sărbătorește azi 8 ani de existență independentă a patriei sale, 8 ani de la proclamarea Republicii Islamice Mauritania.

Supranumită „țară a fierului și a gumei arabe”, Mauritania, situată în nord-estul Africii (suprafață: 1 169 000 km. pătrați, peste un milion de locuitori), a pășit pe drumul transformării și al progresului după cucerirea independenței.

Planul economic de 4 ani prevede punerea bazelor industriei miniere, măsuri de asigurare a resurselor de apă, construirea de căi de comunicație. O deosebită atenție se acordă formării de cadre naționale, lichidării analfabetismului.

Pe plan extern, Mauritania se pronunță pentru destindere internațională și relații prietenești cu toate statele lumii. În scopul unei mai bune cunoașterii reciproce și a dezvoltării colaborării bilaterale, între Republica Socialistă România și Republica Islamică Mauritania au fost stabilite relații diplomatice. Colaborarea dintre țările noastre se dezvoltă spre binele și în avantajul reciproc.

Masacre

În timpul pertracțiilor pentru realizarea unei înțelegeri anglo-rhodesiene, care să includă fie și numai în principiu recunoașterea drepturilor politice ale majorității africane în Rhodesia, au sosit informații cutremurătoare despre acțiunile represive ale poliției și unităților militare ale regimului rasist de la Salisbury în valea râului Zambesi. Într-o declarație făcută săptămînalului „SUNDAY TIMES”, Herbert Thompson, președintele Asociației naționale a populației de culoare din Rhodesia, a precizat că l-a atras atenția ministrului George Thompson, atunci cînd a plecat la Salisbury să continue negocierile în ce privește nava „Fearless” asupra situației reale a negrilor.

El a dezvăluit masacrul comis în localitatea Kazagore, în timpul căruia au fost cruțați nici copiii mici purtați în spărină de

cu mitraliat populația. S-au înregistrat, de asemenea, incidente în localitățile Urungwe, Doma și Sinoia, unde poliția, sprijinită de grupuri de locuitori albi, a ridicat baricade pentru a împiedica protestele populației africane.

Autoritățile de la Salisbury încearcă să acopere cu vîlul tăcerii asemenea masacre în scopul minimalizării acțiunilor de rezistență și, bineînțeles, pentru a împiedica aflarea amlploarei acțiunilor represive împotriva africanilor. „Am adresat mai multor avocați și slujitori ai bisericii, a declarat Thompson, și le-am cerut să ia atitudine în fața oficialităților, dar ei mi-au răspuns că nu îndrăznesc să acționeze”. Terorarea se extinde deci și împotriva celor albi care ar da dovadă de un simț al echității față de populația oprimată.

Z. P.

pe scurt

- LA PALATUL CONSILIULUI DE MINISTRI AL R. P. BULGARIA au continuat marți lucrările plenarei Comitetului Central al P.C. Bulgar. Socialistă europene. În timpul sesiunii de marți a avut cuvîntul Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă al Republicii Socialiste România.
- LUNI SEARA, într-un mesaj radiodifuzat, Yoro Diakite, președintele guvernului provizoriu malian, a declarat că noua constituție a țării va fi expusă unui referendum în cursul primului semestru al anului 1969, apoi vor fi organizate alegeri pentru, viitoarea Adunare Legislativă și probabil pentru desemnarea unui nou președinte al republicii.
- LA MOSCOVA a început marți o sesiune a reprezentanților asociațiilor pentru răspîndirea științei și culturii din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S.
- LA MONTREAL au început să seosească primele delegații participante la conferința țărilor emisferei occidentale pentru încetarea războiului din Vietnam. Conferința, organizată din inițiativa mișcării pentru pace din Canada, se bucură de sprijinul multor organizații din țările continentului american.
- STUDENTII de la numeroase institute de învățămînt superior din Maroc refuză să frecventeze cursurile. Potrivit presei din Rabat, studenții revendică îmbunătățirea conținutului procesului de învățămînt, asigurarea cadrelor didactice necesare institutelor.

M. Rumor însărcinat cu formarea noului guvern italian

Președintele Italiei, Giuseppe Saragat, l-a însărcinat, marți după-amiază, pe secretarul partidului democrat-creștin, Mariano Rumor, să formeze noul guvern italian. Potrivit formulei obișnuite, Rumor și-a rezervat dreptul de a da ulterior un răspuns definitiv cu privire la acceptarea acestei însărcinări. Rumor ar urma să încerce formarea unui guvern de centru-stînga (Partidul democrat creștin, Partidul socialist italian și Partidul Republican), punînd astfel capăt crizei guvernamentale declanșate la 19 noiembrie prin demisia cabinetului „monocolor” prezidat de Giovanni Leone.

Goana după petrol în Alaska

DE CITEVA LUNI în regiunile din nordul Alaskăi se asistă la o adevărată „goană după aurul negru”. Cele mai mari companii petroliere din S.U.A. își dispută acaparea terenurilor care, după cum au arătat cercetările geologice, conțin unele din cele mai mari zăcăminte petrolifere din lume. „Zona petrolului” se întinde de la punctul locuit Barrow pînă la granița cu Canada.